

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

48-8-5877/16-132
TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO

18-06-2019

poštom → neposredno
u primj.
pristojba

Poslovni broj: 61 PŽ-3545/2019-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Jagode Crnokrak, predsjednika vijeća, Ivane Mlinarić, suca izvjestitelja i dr. sc. Jelene Čuveljak, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom DELTA BLATO d.o.o. u stečaju, Karlovačka cesta 24, Zagreb, OIB 02734240858, odlučujući o žalbama razlučnog vjerovnika NIKOLE HRANILOVIĆA iz Zagreba, Trnsko 1b, OIB 81548231629, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-5877/2016-112 od 23. travnja 2019. i dopunskog rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-5877/2016-120 od 15. svibnja 2019., u sjednici vijeća održanoj 5. lipnja 2019.

riješio je

Uvažavaju se žalbe razlučnog vjerovnika Nikole Hranilovića iz Zagreba, Trnsko 1b, ukidaju rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-5877/2016-112 od 23. travnja 2019. i dopunsko rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-5877/2016-120 od 15. svibnja 2019. i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Trgovački sud u Zagrebu je rješenjem poslovni broj St-5877/2016-112 od 23. travnja 2019. (dalje: pobijano rješenje) odredio namirenje tražbina stečajne mase i razlučnog vjerovnika Nikole Hranilovića specificirane u točkama I.1. i I.2. izreke iz kupovine ostvarene prodajom nekretnine stečajnog dužnika identificirane u točki I. izreke tog rješenja (točka I. izreke), te je naložio računovodstvu suda isplatu određenih iznosa za korist stečajne mase i razlučnog vjerovnika po pravomoćnosti tog rješenja (točka II. izreke).

Protiv navedenog rješenja razlučni vjerovnik Nikola Hranilović je izjavio žalbu zbog svih zakonom predviđenih razloga s prijedlogom da se ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak, odnosno preinači. U bitnome navodi kako je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio troškove unovčenja jer u konkretnom slučaju stvarni troškovi unovčenja iznose znatno manje od paušalnih 5% od ostvarenog utrška zbog čega stečajnom dužniku pripadaju samo troškovi unovčenja u paušalnom iznosu od 5%, odnosno u iznosu od

28.986,63 kn. Dodaje kako je prvostupanjski sud pogrešno odredio nagradu stečajnom upravitelju jer je ona trebala biti određena u skladu s načelom razmjernosti, odnosno razmjerno vrijednosti unovčene nekretnine u odnosu na ostalu imovinu stečajnog dužnika. Predlaže donošenje dopunskog rješenja kojim će se odrediti namirenje razlučnog vjerovnika, njegov redoslijed namirenja i iznos novčane tražbine koji se namiruje jer je o tome prvostupanjski sud propustio odlučiti pobijanim rješenjem.

Postupajući po navedenom prijedlogu razlučnog vjerovnika iz predmetne žalbe, prvostupanjski sud je dopunskim rješenjem poslovni broj St-5877/2016-120 od 15. svibnja 2019. (dalje: dopunsko rješenje) dopunio pobijano rješenje na način da je odredio se, nakon namirenja s osnova troškova ovršnog postupka u ukupnom iznosu od 87.809,74 kn, razlučni vjerovnik Nikola Hranilović, namiruje djelomično s osnova glavnice duga u iznosu od 425.544,25 kn.

Protiv navedenog dopunskog rješenja razlučni vjerovnik Nikola Hranilović je izjavio žalbu zbog svih zakonom predviđenih razloga s prijedlogom da se da se ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak, odnosno preinači.

Žalbe su osnovane.

Ispitavši pobijano rješenje i dopunsko rješenje na temelju odredaba članka 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13 i 89/14; dalje: ZPP) u vezi s odredbama članka 381. ZPP-a i članka 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), u granicama žalbenih razloga te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da nisu pravilna niti zakonita.

U konkretnom slučaju pobijano rješenje je zahvaćeno bitnom povredom odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a jer ima nedostatka zbog kojih se ne može ispitati budući da je njegova izreka nerazumljiva. Naime, izreku pobijanog rješenja čini sadržaj koji treba biti sastavni dio obrazloženja. Tako primjerice, u izreku pobijanog rješenja prvostupanjski sud unosi pojedinačne radnje i iznose koji su priznati po osnovi ovršnih troškova iako navedeno treba biti sastavni dio obrazloženja. Izreka rješenja mora biti razumljiva i u nju se, kada je u pitanju rješenje o namirenju, mora unijeti samo ukupan iznos tražbine koja se namiruje po određenoj pravnoj osnovi i pravna osnova po kojoj se određena tražbina namiruje.

Nadalje, odredbom članka 254. stavka 3. SZ-a propisano je da se troškovi unovčenja predmeta razlučnoga prava određuju paušalno u iznosu od 5 % od utška. Ako su stvarno nastali troškovi unovčenja znatno niži ili viši, odredit će se u stvarnoj visini. Ako je zbog unovčenja stečajna masa opterećena porezom, iznos toga poreza pridodaje se paušalu troškova unovčenja odnosno stvarno nastalim troškovima unovčenja. Dakle, troškovi unovčenja predmeta razlučnoga prava mogu se odrediti u stvarnoj visini ako su stvarno nastali troškovi znatno niži ili viši od paušalno određenih 5% od utška. U protivnom, određuju se paušalno u iznosu od 5% od utška.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi kako je prvostupanjski sud obračunao troškove unovčenja u visini stvarnih troškova (dakle, u iznosu većem od paušalno određenih 5% od utrška) koji se sastoje od nagrade stečajnom upravitelju. Međutim, osnovano ističe žalitelj kako je prvostupanjski sud propustio odrediti nagradu stečajnom upravitelju razmjerno omjeru kupovnine i ostale vrijednosti stečajne mase jer predmetna nekretnina ne čini jedinu imovinu stečajnog dužnika, odnosno stečajnu masu u konkretnom slučaju ne čini samo predmetna nekretnina.

Troškovi unovčenja stvari na kojima postoji razlučno pravo su i svi drugi troškovi koji izravno terete prodanu stvar. Troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojima postoji razlučno pravo, ali su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase, namiruju se iz cijene postignute prodajom stvari razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu i namiruju se u okviru troškova unovčenja stvari. Dakle, iz kupovnine se namiruju dvije vrste troškova: 1) troškovi u izravnoj vezi s prodajom kao i troškovi koji izravno terete prodanu nekretninu, koji se namiruju u cijelosti, te 2) ostali troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase koji se namiruju razmjerno vrijednosti nekretnine u odnosu na ostalu stečajnu masu.

Uzevši u obzir navedeno, za pravilan obračun troškova unovčenja treba utvrditi koji troškovi izravno terete prodanu stvar te se trebaju odbiti od kupovnine u cijelosti, a koji su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase, pa te troškove obračunati razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu. Dakle, prilikom određivanja troškova unovčenja sud treba utvrditi radi li se o troškovima koji su neposredno vezani za unovčenje nekretnine ili za samu nekretninu, koji se odbijaju u cijelosti od iznosa kupovnine, odnosno radi li se o troškovima koji su zajednički kako za unovčenu nekretninu tako i za ostalu unovčenu stečajnu masu, koji se namiruju razmjerno udjelu kupovnine u stečajnoj masi.

Imajući u vidu navedeni kriterij, trošak nagrade stečajnom upravitelju koji je određen pobijanim rješenjem predstavlja troškove stečajnog postupka koji se namiruju iz kupovnine razmjerno omjeru kupovnine i ostale vrijednosti stečajne mase koji razmjer je prvostupanjski sud u konkretnom slučaju propustio utvrditi.

Uzevši u obzir navedeno valjalo je, na temelju odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a, uvažiti žalbu, ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak. Budući da je ovaj sud ukinuo pobijano rješenje valjalo je, na temelju odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a, ukinuti i dopunsko rješenje jer iznos (visina) tražbine razlučnog vjerovnika koja će se namiriti od preostalog iznosa kupovnine ovisi o pravilno određenim troškovima unovčenja koji se prethodno namiruju, a koji su u konkretnom slučaju nepravilno određeni.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će otkloniti bitnu povredu odredaba postupka na koju je ukazano ovom drugostupanjskom odlukom, te će, uzevši u obzir navedeno, utvrditi razmjer između imovine unovčene prodajom nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo i ostale unovčene imovine, te troškove unovčenja koji padaju na teret kupovnine odrediti u razmjernom dijelu. Nakon što prvostupanjski sud utvrdi iznos nagrade stečajnom upravitelju primjenom navedenog kriterija, potrebno je utvrditi jesu li ti stvarni troškovi znatno niži ili viši od paušalno određenih 5% od utrška u skladu s odredbom članka

254. stavkom 3. SZ-a, te, uzevši u obzir navedeno, donijeti novo pravilno i zakonito rješenje o namirenju u kojem će pravilnom primjenom navedene odredbe utvrditi i iznos troškova unovčenja.

Zagreb, 5. lipnja 2019.

Predsjednik vijeća
Jagoda Crnokrak, v. r.

Za poćnost: odpravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman